

දබ්බ පුෂ්ප ජාතකය

තවද කරුණාවට පිහිටවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක් ලෝහි භික්ෂු කෙනෙකුන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද,

හේ කෙසේද යත්

එක් උපනන්ද සංඛ්‍යාත භික්ෂුකෙනෙකුන් වහන්සේට කියන කල භික්ෂුනිලාභයෙහි ගිඡ්ඡ නොව ලද්දෙයකින් යැපෙව අල්පසනොතාඡච්ච බණ කියන සේක. තමන් වහන්සේ ගමකට වන්කල එක් ගෙයක පාත්‍රයද එක්ගෙයක සැරයැටියද එක් ගෙයක පොත් මිටියද එක් ගෙයක ඩබරාවදැයි කියා ගෙවල් සතරෙක පසෙක තමන්වහනසේ නතුකොට ලාභසත්කාරද ගරුභාණ්ඩ සපායාගෙන උපාසකවරුන්ට අවවාද කියා බොහෝ වස්තු සොයා ගැලෙක පුරවාගෙන සැවැත්නුවරට එනසේක. සැවැත් නුවර භික්ෂුන් වහන්සේ වැඩ හිදිනා විහාරයට අවුත් ගෙවල් එකක් දෙකක් පන්නා යනකලට වැලක් පය පැකිලින. එවිට මේ ගෙවල්වලින් මට ලාභයක් ඇතමැනවැයි ඒ ගෙට වන්සේක් ඒ ගෙයි වසන මාළු භික්ෂු දෙදෙනකුවහන්සේ සංඝිකව ලත් වක්කාරිදෙකකුත් ලක්ෂයක් වටනා පලසකුත් බෙදාගත නොහී තුබුයේය. ඒ දෙදෙනා වහන්සේ ස්වාමිනී මේ අපට බෙදාදුන මැනවයි කීහ. උන්වහනසේ ඒ වක්කාරි දෙක දෙදෙනාවහන්සේටදී තමන් වහන්සේ ඒ පල විනේධර කෙනෙකුත් සේට විනා ගතයුතු නොවෙයි කියා තමන් වහන්සේ ඇරගත්සේක. ඒ දෙදෙනා වහන්සේ ගිවිස්වා අරගත් දෙයක් නොවන බැවින් මුරගා භික්ෂුන් වහන්සේට කීසේක. භික්ෂුන් වහන්සේත් ධම්මසභා මණ්ඩපයේ රැස්ව මෙපවත් කියා කියා වැඩ උන්තැනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නාට පූර්වභාගයෙහි කවර කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරාවදාළ කල්හි ඒ භික්ෂුන් වහන්සේ ස්වාමිනී අනික් කථාවකින් යුක්තව උනුමෝ නොවමිහ උපනන්ද සංඛ්‍යාත නම් ස්ථවිරයෝ භික්ෂු දෙදෙනකුට වක්කාරි දෙකක් දී තුබුද පලස අරගත්කුය. යන මේ කථාව කියා කියා උනුමිහයි කීහ. සර්වඥයන් වහන්සේ එමිබා මහණෙනි මු දැන්මතු නොවෙයි පෙරත් අනුන්ට ලාභයමදකොට දී තුබූ වැඩිතරම් ලාභය අරගත්තෝ වේදැයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුන් රාජ්‍ය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ එක් ගඟක් අසල වෘක්ෂදේවතාව උපන්නාහ. ඒ ගඟ අස දබ්බ පුෂ්ප නම් කැණහිලෙකු හා කැණහිල් ධෙනුවක් වාසය කරන්නීය. ඒ කැණහිල්දෙන රේමසකන්ට දොළමිසි කැණහිලාට කිව, කැණහිලාත් ගඟ අස බලා අවිදිනකලට අනුවාරී නම් දියකාවකු හා ගම්හිරවාරී නම් දිය කාවකු හා දෙදෙනක් ඇත, ඉන් ගම්හිරවාරී නම් දියකාවා මසෙකු අල්වා ගත, ඒ කුඩමස්සා දියකාවොත් ඇරගෙන දියයට වදින්නට වන, ඒ දියකාවා අනුවාරී නම් දියකාවාට කියන්නේ එමිබා අනුවාරී නම් දියකාවනෙහි මේ මත්සායා මාත් ඇරගෙන දියයට වදින්නට උත්සාහ කෙරෙයි වහා අවුත් මට සභායව කුඩමස්සා අල්වවයි කීහ. එවිට දියකාවා කියන්නේ මේ තොපි නොබට ඇල්ලුගැන්ම ස්ථිල නොකොට තරයේ අල්වව මමත් එමි කියාගොස් කුඩ මැස්සා ඩැගෙන දෙන්න කැටිවගොඩලා බෙදාගත නොහී උනුත් කණකලට කැණහිලා එතනට ආය. දියකාවෝ දෙන්නා කැණහිලා දූක එමිබා සබද මේ කුඩමැස්සා අපට සරියේ බෙදාලිලවයි කීහ. එවිට කැණහිලා කියන්නේ එමිබා මට බොහෝ අධිකරණ විචාරණයුක්ති පසිදිනා දැනිමි මේ කුඩමස්සා ධර්මිෂ්ටව බෙදුම් කියා අනුවාරී දියකාවට වල්පත දිසාවාදී ගම්හිරවාරී දියකාවාට ඉස දිසාව කරමැයි කියා දී ධර්මිෂ්ටව බෙදූ මට මධ්‍යයේ කැබැල්ල යහපතැයි ඇරගෙන කියාහ. දියකාවෝ දෙදෙනත් අප සැපසේ බෙදාගෙන කන්නාවූ රේමස ඇරගෙන ගියේයයි මුරගැය. ඒ කැණහිල් දෙනත් කැණහිලා ගෙනෙන රේමස දූක සමාධිව කියන්නී මේ රේමස කොයින් සම්භවිදැයි විචාරා යුක්ති කියා ගෙනා නියාව අසා මේ රේමස සම්භවුනියාව සක්විති රාජ්‍යයක් ලත්විවර ඇත. මාගේ මනෝරථය මුදුන්පත්ව නියායයි කියාතමාගේ ස්වාමියිට ප්‍රසංසා කොට රේමස කැව සර්වඥයන් වහන්සේත් එමිබා මහණෙනි භික්ෂුහු නම් අනුන්ට ලාභය නොවිදුවයි අවවාද කියා තමා ලාභයත් කාරවිදිමි භික්ෂුන් කළ මනාදෙයක් නොවෙයි වදාරා මේ දබ්බ පුෂ්ප ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි දියකාවෝ දෙදෙන නම් දැන් මහළු භික්ෂුහු දෙදෙනාය. කැණහිලා නම් උපනන්ද ස්ථවිරිය. මේ විත්තිය ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට දුටුවාට වෘක්ෂ දේවතාවා උපන්නෙමි බුදුටු මම්ම වදාළසේක.